

ВОДПАВЕЦЬ

На ваш папрок, што шпат нам далі,
Скажу я вам такое слова:
Вы ДАСТАЕУСКАГА ў нас ўзялі,
Замест нам даўшы мураўёва.

Наш ДАСТАЕУСКІ крык няволі
За вашу волю нёс бястрашна,
Ін азарыў з сардэчным болем
Пацёмкі ваших душ няшчасных.

Ваш мураўёў распяў на крыжы
Тых, хто паўстаў за нашу волю,
І КАСТУСЯ зару згасіўшы,
Нас цемрай гвалту абяздоліў.

Вы нас бязбожна абкрадалі
Ці то ў стары час, ці то ў новы:
Вы ДАСТАЕУСКІХ у нас бралі,
А нам давалі мураўёвых.

АБ УСІМ, ШТО БАЛІЦЬ

№41/48/—8.Х.1976

ТОЛЬКІ ГУТАРКА ХОДЗІЦЬ ТАКАЯ...

МЕНСК

Я.КУПАЛА

Г У Т А Р К А

СЦЯГАНОСЦАМ АЙЧЫНЫ

Пазбыўся ўсяго наш народ ў няволі,
Але сцяганосцаў не страціў сваіх.
І ворагаў гэта трывожыць найболей
І ў лютасць кідае ад гэтага іх.

Бо ведаюць, што непакоры—адзінкі
Даюць узраджэнне народу ўсяму.
Таму і трымаюць іх ў постраху дзікім,
І вынішчыць ўшчэнт іх імкнуцца таму.

Пад ўладаю царскаю, панскай, фашысцкай
Кідалі ў нябыт нас, ды выжылі мы.
Мы выйдзем жывымі й з-пад ўлады цэкісцкай
І ведаць не будзем больш жахаў турмы.

Ніхто ў нас ў няволі застацца не змусіць,
Парвем мы ўсяроўна свае ланцугі.
Той час набліжайце, сыны Беларусі,
Ўздымаючы вышай Айчыны сцягі!

~~Самыя першыя~~